

Když jsme tak bleskově překabátili hradní stráž a už se šijí nová saka a kalhoty pro obrozenou policii, proč bychom otáleli s překabáčením našeho lva. Při té příležitosti bychom mu mohli jeden ocas amputovat, čímž by byl nepochybně také schopen oplodnit nějakou importovanou lvici. S rozeklaným ocasem, uznáte, je to příliš problematické. J.V.

u v n i t ě č í s l o :

1. Josef Volařík: Není b l b jako B L B.
2. Jan B e n e š: Zákon země? /Národní politika/
3. Předběžný návrh programu další činnosti HOS.
4. Josef Volařík: Pan Kohn a pan Roubíček projednávali otázku třetího odboje.
5. Rudolf Ströbinger: Odpovědnost. /Národní politika/
6. Návrh na potrestání a trestní příkaz na R. Moravce.

Předpokl.cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 8 č í s l o

Vydává: Vladimír Hajný
ČSA 34, 787 01 Šumperk

Red. Josef Volařík
rada: Marta Zemanová

Uzávěrka: 10.3.1991

NENÍ LIS JAKO FIS

Už jsme se báli, že v kolegiální redakci Lidových novin vypukla nějaká dlouhodobá chřipková epidemie: Celé dny žádná invetiva proti ČSL či jejímu tisku... Situace se normalizovala až o uplynulé sobotě, kdy LN pod nápaditým titulem Služba de Lux věnovaly lidové straně a její tzv. tajné službě dokonce úvodník. Jeho autor pan Jan Urban hořce zalitoval, že nebyl na tiskové konferenci ČSL (jeho redakce tam zastoupena byla, mohl přijít také) a nemohl tak položit otázku, zda ČSL svou informační síť zveřejní.

Kdyby tam tedy byl, mohl by se osobně dozvědět, že tato tajná služba — nazvěme třeba Lidovecký informační servis (LIS) — má vcelku dobré vztahy ke službě skutečně tajné a navíc federální, zvané FIS. Ze se dokonce rezidenti obou dosti dlouhých rozvědek občas sejdou a poklábosí si u kafe. Pan Urban konstatuje, že takovou činnost politické strany by trpěl »ne každý stát a ne každý parlament«. To pravda, pokud má na mysli třeba Kubu nebo severní Koreu. Náš parlament tak takovou činnost trpí i Občanskému fóru, které má službu obdobnou, a navíc čí v rukou otázka všech bezpečnostních a výzvědných služeb státních, kde lze spíše i odhalit bývalé příslušníky StB než v údajných soukromých detektivních kancelářích Richarda Sachera.

Pokud jde o tu otázku u úvodníku LN — myslím si, že ČSL svou informační síť nezveřejní. Nemá k tomu žádný důvod, a pokud dostane informace závažné pro státní orgány, předá jim je již z občanské loajálnosti. Ani Lidové noviny nezveřejní například rodná čísla svých spolupracovníků, ani jejich honoráře. Ale pozor — síť hoší z agentury LIS vypátrají ledacos!

JAN KAŠTÁNEK

N e n í b l b j a k o B L B

Poznámka Jana Kaštánka /LD 13.2.1991/ je neméně brilantní jako článek Jana Urbana /LN 16.2.1991/. Obě periodika jsou totiž "lidová", jak říkají jejich názvy a jelikož jde o sestersko-bratrské listy, mají se rády jako pes a kočka, a navzájem si vybírají blechy, protože jim nejde o žádné koryto či žlab, ale jen o malou prozaickou "misku moci a vlivu". Nejde jim přirozeně o lopatu, jelikož na to nejsou konstitučně /fyziologicky/ uspořádáni.

Název LIS pro cosi jako příruční tajnou zpravodajskou službu není ústrojný, výstižněji by zněl EIB /Boží lidovecká bezpečnost/. Trend ve vytváření čenosí jako sběren pavlačových drbů, promínte, se tím nezastaví, jelikož je zde precedens v podobě Hradní bezpečnosti /HRB, nikoli hrb/, což není hradní stráž, tsto je spíše jako dekorace hradního výsostného teritoria. Vznikají nové a nové takovéto služby, to aby těm existujícím nebylo smutno a jejich členové se nemuseli z nudy štourat třeba v nosní dírce, což je nedůstojné. Takže lze čekat, že brzy vzniknou:

PRD /Prague Recognition Desinformation/
SMRAD /Sběrna ministerských rozumů a drbů/
FIZL /Federal Intelligence zlužba lydu/
MRD /Místní revoluční domobrana/
RUMCAJS /RUM-lova centrální agentura justičních smysluplností/

Pan Kohn a pan Roubíček projenávali otázku 3.odboje.

"Pane Kohn, co tomu říkáte, to je přeci báječný ten třetí odboj...."

"V čem vidíte tu báječnost, pane Roubíček?" otázal se striktně jako vždy pan Kohn.

"No vždyť jsme oba účastníky prvního a druhého odboje, tak proč bychom se nepřihlásili taky do třetího? navrhoval pan Roubíček.

"Pane Roubíček - povídá pan Kohn - vstupte si kam chcete, ale do třetího nepůjdu, já si chvíli počkám na čtvrté od boj."

"Nezbláznil jste se pane Kohn?"

"Nezbláznil, pane Roubíček, ve čtvrtém odboji se bude odškodné vyplácet v naturáliích."

"V naturáliích...? Slyším dobře?"

"V naturáliích - praví pan Kohn - a to rovnou ve zlatě."

ODPOVĚDNOST

Je to prastaré pravidlo demokracie: Ve volbách vítězná politická síla přejímá nejen vládu v zemi, ale spolu s ní také veškerou odpovědnost za další vývoj.

Ti, kteří nezískali většinu, mají nejen právo, ale i povinnost poukázat na to, co vládní strana či strany činí špatně, kde neplní to co slibovali, nenacházejí rychle řešení problémů a navrhnout lepší, účinnější východiska. Neboť demokracie — to není pouze svoboda, volnost, rovnost. Demokracie je také odpovědnost.

Téměř se zdá — alespoň pro toho, kdo pozorně sleduje politický vývoj posledních týdnů v Československu — že si vláda ani opozice tato základní pravidla demokratické hry zatím neosvojily. Spíš opak je skutečností. Výsledek je pak často přešlapávání na místě, nerozhodnost, oddalování řešení naléhavých otázek. A nejen to: Stále častěji se ti, kteří mají odpovědnost za vývoj ve státě, začínají schovávat a vymlouvat na „brzdy“ starých struktur, na jakousi tajemnou mafii někde v pozadí veškerého společenského dění.

Jistě — je dokonce možné, snad i pravděpodobné, že se staré struktury tajuplnou „mafii“ pokoušejí vzkřísit k životu. Ale na druhé straně — a to je rozhodující — vláda nebo strana či hnutí, které získalo tak značnou důvěru jako v červnových volbách Občanské fórum, se nemůže a nesmí na jakási nepřátelská seskupení vymlouvat. Svědčí to — pokud by se to v brzku nezměnilo — spíše o slabosti a neschopnosti vítězů voleb než o „síle“ mafie.

A opozice? Pro tu platí ono již zmíněné pravidlo demokracie, že má povinnost hlasitě volat po nápravě chyb, kterých se ti u vládní moci dopouštějí. Zatím se to, bohužel, děje poskrovnu. I to dokazuje, že demo-

kratické opoziční síly nemají zcela jasno, čeho je nyní nejvíce třeba. Přepravuje za těchto okolností, že lidé volají po tom, co je nyní snad nejdůležitější, po odpovědnosti?
R. STRÖBINGER

Národní politika
Únor 1991

ZÁKON ZEMĚ?

Jan Beneš

vlády sami sebe kontrolují
jako členové parlamentu.

Ve svém, jako obvykle zcela zásadním projevu ve Federálním shromáždění, přihlásil se Václav Havel k myšlenkám zakladatele státu. Myšlenka toho, že státy trvají těmi myšlenkami, které jim daly vzniknout.

Snad by tedy bylo na místě zamyslet se nad tím, jaké že byly to myšlenky, které Československu daly vzniknout, a nakolik nám přítomnost potvrzuje jejich trvání. Myšlenka zajisté jest výměrem pojmu, tak jako symbolem země je státní znak.

Komunistická strana Československa, která se mimo krátkou epizodu v letech 1936 až 1938 (ale nikoli až do konce toho roku), vyznačovala zejména tím, že byla proti existenci tohoto státu jako takového, dovolila si do symbolu tohoto státu zasáhnout až roku 1960, a Československo a Polsko zůstaly jedinými zeměmi sovětské mocenské sféry, nad kterými i za guberniální správy vlála vlajka země nezměněna. Což podává velmi jasné svědectví o tom, že i tento předvoj světového pokroku cítil jisté obavy před tím, dotknout se symbolu tak zjevného a každodenního, a s city občanů spjatého. Neboť, kdesi v hloubích své mysli si i největší chamoví této strany, přinejmenším do r.1968, uvědomovali, že Republika Československá mezi lety 1918 až 1938 byla symbolem slušné evropské země, a tento symbol přetrvával a mohl být využit, — a byl rovněž využíván i v době, kdy po evropanství a slušnosti této civilizace nezbyla v životě země už dávno ani stopa, ale jen melancholické vzpomínky. Teprve r. 1960 sáhl nebožtík Novotný na znak země, aniž se pravda pídil po tom, jaký názor na to mají ovládaní. Také Novotný, dodejme, pocítil čas od času touhu být u ovládaných zapsán tak dobře jako Masaryk, ba i rozhovor z Lán byl za onoho času poskytnut Janu Procházce.

Rovněž r. 1990 dostala země nový státní znak, aniž se na to kdokoli ovládaných vzpomenule pozeptat, tedy za okolností, které si s těmi z r.1960 věru nezadají. Na-

konů země, ačkoli šlo přece právě jen o to, aby Československo opět bylo jednou ze slušných evropských zemí. Od r.1938 mnozí Čechoslováci žili a umírali za to, aby se tak stalo. Symbol této země nesly na sobě stroje čs. pilotů v Bitvě o Anglii, a pod ním byli pohřbeni. Pod ním spí svůj věčný sen v poušti blíže Tobruku, tento symbol byl vztyčen na hranici země dne 6.října 1944, když po zřejmě zbytečné Bitvě o Duklu dosáhly ubohé zbytky čs. jednotek, vehnaných do této bitvy, území státu, státu z r.1938, dodejme! Na mnoha místech zeměkoule jsou hroby, označené tímto znakem. Znakem, který značil zemi, jejímž základním zákonem byla jistá Ústava. Muži i ženy umírali za zemi tohoto znaku a této Ústavy. Máme si myslit, že jejich obětí nejvyšší byla *opět zbytečná*, není-li ani toho znaku, ani té Ústavy?

Přihlašuje-li se tedy hlava země k myšlenkám, které státu daly vzniknout, leckterá bezbřehá potíže a debata by byly odstraněny, nemluvě o penízu poplatníkově, kdybychom se rovněž přihlásili k ústavě onoho státu, patřícího do Evropy a Evropě. Potíže, které nejsou odstranitelné plnými mocemi shromáždění, jež dosud nestihlo nabýt jakéhosi předmětného charakteru, nehledě na to, že v kont.aversi k základním demokratickým principům jsou jeho členy i příslušníci vlády právě tak jako za časů ještě nesamostatných, kdy si rovněž exekutiva a legislativa ležly ochotně do zelíček, ač za poměrů demokratických takové věci nikoli jen nemohou, ale zásadně nesmějí. Potíže neodstraní plné moci, soudíme, ale zásaditost a ryznost myšlenek, spíše než originalnost rétoriky, jakož i přísné dodržování demokratických principů, včetně principu oddělení exekutivy a legislativy, a justici se snad raději ani nezmiňovat.

My, lidé Spojených států, začíná ústava USA.

My, národ československý, jsou prvá slova Československé ústavy z r.1920.

Praví se nám, že národ československý už neexistuje, a že vlastně nikdy neexistoval. Váhám tudíž, kam zařadit ony muže a ženy, kteří za znovuplatnost této ústavy, onoho státu, *položili své životy*, v letech 1938 až 1945, a v plné míře opět po r.1948. Možná, že národ československý věru už neexistuje, debata o posunu sémantiky slov lid, lidé, národ také asi by nevedla nikam, ale nezdá se mi, že nejlepší zastáncem věcí slovenských je např.

takový pan V. Mináč, který věru se jich mohl zastávat vehementněji, měl-li je za porušeny, již před prosincem 1989. Předsedování Matici slovenské a členství v ÚV KSČ zajisté dávalo mu takové možnosti, o národněmlectví a řádu-

prácvství ani nemluvě, ale kupodivu neudržitelné národovectví zmocnilo se tohoto člověka zejména ve chvíli, kdy bylo zapotřebí zpražit nedobrého Vaulíka za vidění věci jeho. Vadí mi, že tento nápadný rozpor jakoby nikomu nepřekážel.

Jen referendum či plebiscit bude musit nakonec, volky nevolky, nutně rozhodnout o tom, nakolik se dosud Češi cítí Čechoslováky, a vzdávají se tak dílu své integrity ve prospěch věci společné, a kolik Slováků cítí se vně podobného závazku. Ale pokud přesně nevíme, nakolik myšlenky zakladatele státu dosud platí i v Zemi slovenské, tož nedovoláme se jich.

Země koruny české patřily po tisíc let své historie do Evropy Sváté říše římské, jak se to společenství po většinu toho času jmenovalo, a Slovensko, ve správě Koruny maďarské, nikoli. Nedá-li se těch tisíc rozdílných let překonat, a zjistíme si zda opravdu nedá, neboť vůle musí býti obecná a *vetšino*:á, rozlučme se s tímto narušením milénium staré integrity. Správa Republiky československé do r.1938 byla tvořena Zemí českou, Moravskoslezskou (od r.1929, do té doby zvlášť Zemí moravskou a Slezskou), Zemí slovenskou a Podkarpatoruskou. V rozporu s Ústavou země není už Země podkarpatoruské, a tuto skutečnost nutno řešit ústavním dodatkem. Tak kde snad prokazatelně docházelo k zásahu do sfér, jež nutno považovat za ryze a nezadatelně slovenské, vyřeší situaci rovněž ústavní dodatek, ale myšlenky zakladatele státu nemůže uvést v život nějaká fungl nová ústava, ale jen a jen potvrzení platnosti té původní, na kterou ostatně zmíněný zakladatel rovněž skládal slib, a jejíž dodatek z r. 1935 pravil:

T.G.Masaryk zaslužil se o stát.

Sametová revoluce kupodivu neshledala nutným uvést tento zákon znovu v platnost, ačkoli od r.1938 až do r.1989 šlo přece o to, aby Československo bylo opět Československem!

Mluvil, president země, o 70% Slováků, kteří jsou na straně myšlenky společného státu. Ověření tohoto tvrzení ovšem postrádáme, i americký tisk, presidentu nakloněný, si toho povšiml. Lze ovšem mít za to, že právo 70% nelze opomíjet, stejně jako nelze mít za to, že z důvodu jednoty státu máme my českoslovenští Češi právo „držet v područí“, případně vystavovat genocidě, jak tvrdí soudruh Mináč, jediného Slováka. Je-li za myšlenkou jednotného Československa 70% slovenské populace, je na těchto lidech, aby své právo většiny uplatnili. Vystoupil po válce jistý Ondra Lysohorský, osobní přítel soudruha Stalina, jak se tehdy dodávalo, s existencí národa Lašského. Celkem vzato, zajisté i takový národ Lašský by měl právo existovat, a osobní přítel soudruha Stalina s tímto národem experimentoval právě jen tak dlouho, dokud nebylo jasné, že Československo spadne celé do moskevského chřtánu. Čímž má autor za dokázáno, komu podobné teorie zejména měly sloužit. Ne,

stev a jiných nepřilíš produktivních in-
stitucí.

podložené, vyvodme i z toho důsledky.
Nechť v zájmu a rámci myšlenek, které

kontinuity pak vedme řeči o budoucnos-
sti, která by tuto kontinuitu nenarušo-
vala.

státu vzniknout a po dvacet let existovat
jako země evropsky slušná a za takovou
uznávaná.

nehodlám pofidérní národ Lašský srovná-
vat se Slováků, ale mám za to, že spory
vedené v této věci slouží stejným záj-
mům, a zejména jim, jako čemu sloužil

Anebo tedy od myšlenek, které daly
tomuto státu vzniknout, upustíme, a dě-
me možnost myšlenkám pana Picharda,
slepit jakousi fung novou státost. Není
však obecně dobře se čehosi dovolávat, a
zroveň to také běžnou praxí negovat.
Asi jako u té demokracie, kde ministři

historické země název, vlajku i státní
znak Republiky československé, s přízná-
ním občanství a práva pobytu všech čes-
koslovenských Slováků, uznáním mezi-
národních závazků a přijatých smluv.
Ušetříme si tím velmi mnohé rozhodová-
ní, nemluvě o značném počtu minister-

Pokud pak zaznamenávané emoce, ja-
kož spíše snaha ještě mnoha lidí domoci
se jakési funkce na základě národnosti (o
kterou se nikdo sám o sobě předem neza-
slouží) jako základní odbornosti, a pre-
sidentovo tvrzení o 70% ukáže se ne-

Pokud se hlásíme k myšlenkám, které
daly tomuto státu vzniknout a zapsat se
do historie předválečné Evropy, tedy se
přihlašme rovněž k původnímu státnímu
znaku, k původní ústavě, a u vědomí této

Co tedy potřebujeme?
Mám rovněž
za to, že je zejména vyvolávající osoby
shodně služebně vazané. Mám za to, že
neslouží tyto spory československé věci,
neslouží myšlenkám, které daly tomuto

PUBLICIDAD
ABC
571 92 49 ADD

rozdíl. Tento nový státní znak navíc do
USA dodán opatřen značkou copyrightu
autora — taky světové unikum.

Československá republika r.1938 zašla
na střetnutí se silami, k jejichž destrukci
bylo zapotřebí největší války v dějinách
lidstva a plného úsilí nejmočnějších zemí
světa, které se k ní musili spojit.

V rámci sametu jsme nějak pozapome-
nuli na to, že neexistuje v seznamu zločín-
ův nacistické totality jediný, kterého by
se rovněž nedopustila totalita komuni-
stická. Pokud jde o symbol země: Novot-
ný nás tohoto symbolu zbavil a Havel
nám ho, bohužel, nenavrátit.

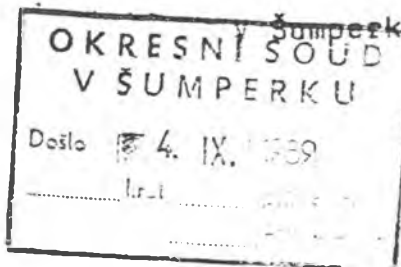
Základním zákonem země je Ústava.
Ústava republiky československé byla
zásadně a základně porušena v září 1938,
a od těch časů s ní bylo nakládáno adekvá-
tálně. A vcelku řečeno, měli jsme od
r.1938 až příliš mnoho základních zá-

Okresní prokuratura v Šumperku

Po 566/89

Okresnímu soudu

v Š u m p e r k u

Šumperku dne 31.8.1989

4 T 84/89

N á v r h n a p o t r e s t á n í

Okresní prokurátor v Šumperku navrhuje podle § 179 e), odst. 1, písm. a) trestního řádu, aby byl potrestán

R o m a n M o r a v e c ,

nar. 14.6.1967, v Šumperku, zámečník, trvale bytem Libině č. 334, okr. Šumperk, k t e r ý

v přesně nezjištěné dny v polovině měsíce července 1989 ve svém bydlišti v Libině, okr. Šumperk, a vpohostinství U Čiklů v Libině, okr. Šumperk, rozšiřoval výzvu Několik vět, která je zaměřena proti zájmům socialistického státu, tím, že jí umožňoval číst a podepsat dalším osobám a podpisy na uvedenou listinu shromáždováł,

t e d y rozšířil tiskovinu , která svým obsahem narušuje zájem socialistického státu na zachování veřejného pořádku,

č í m ž s p á c h a l

přečin proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. c) zák.č. 150/1969 Sb.

Okresní prokurátor : /'d.

Představitelé justice i na okresech se vyznamenávali jen co je pravda. Dnes totiž státní úředníci vyplňují rehabilitační tiskopisy a podepisují i to co před nedávnem odsuzovali z moci zákona. A pokud by těch rehabilitačních úkonů bylo příliš mnoho /justice se vyznačovala dříve zvláštní pilností/, tedy si zastáváme, a je to. Policie takovou nevyhlášenou stávkou kráčí již druhým rokem. A ty, který jsi šel do střetu s tehdejší mocí nehledíc na rizika, jež u nekompromisní osobnosti mohla znamenat ztrátu života, což celá populace vycitřovala ze všeho nejvíc a podle toho se také chovala, dnes jistě udiveně zíráš nad protagonisty moci, kteří by za nic na světě ještě 16.listopadu 1989 nepoložili jediný podpis třeba i jen pod ekologickou petici.

V.H.

Československá socialistická republika

TRESTNÍ PŘIKAZ

Okresní soud v (pro) Šumperku vydává podle § 314e odst. 1 tr. řádu tento

trestní příkaz:

Obviněný(á) **Roman M o r a v o c** , nar. **14.6.1967**
 v **Šumperku** , okres **Šumperk, zámečník,**
 bytem **Libina č. 334** , okres **Šumperk**
 je vinen (vinna), že

v přesně nezjištěné dny v polovině měsíce července 1989 ve svém bydle v Libině, okr. Šumperk a v pohostinárně "U Čiklá" v Libině, okr. Šumperk, rozšířoval výzvu "Několik vět", která je zaměřena proti zájmům socialistického státu, tím, že jí umožňoval číst a podepsat další osobám a podpisy na uvedenou listinu shrožďoval,

tedy

rozšířil tiskovinu, která svým obsahem narušuje zájmy socialistického státu na zachování veřejného pořádku,

tím spáchal (a)

přečin (y) proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. c) zákona číslo 150/1969 Sb. o přečinech ve znění unesení FS 30/89 Sb.,

a odsuzuje se podle § zák.

č. 150/1969 Sb. s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k poněkřitému trestu ve výši 3.000,- Kčs.

Podle § 54 odst. 1, 3 tr. zákona pro případ, že by výkon tohoto trestu uohl být zmařen, stanoví se náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců.

Podle § 314f odst. 1 písm e) tr. řádu se poškozenný (i)

odkazuje (i) s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních - na řízení před

P o u č e n í: Proti tomuto příkazu lze do 8 dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu ústně do protokolu nebo písemně odpor. Podáním odporu se trestní příkaz ruší a ve věci bude nařizeno hlavní líčení. Právo podat odpor nenáleží poškozennému. Nebude-li ve stanovené lhůtě odpor podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonávaným (§ 314g odst. 1, 2 tr. řádu).

V **Šumperku** dne **6. září 1989**

Samosoudce: **JUDr. Josef Hasala,**
 v.r.

Za správnost
 SEVT - 16 082 0 (tr. ř. č. 82) (trestní příkaz)

1/87

MTZ 34 87 772

6

Předběžný návrh programu další činnosti HOS

Dne 20.12.1990 se sešel KV HOS, spolu se zástupci pražských klubů HOS a po diskusi pověřil F. Kostlana k vypracování předběžného návrhu programu HOS. Návrh předkládáme všem členům HOS k posouzení. Zvláště očekáváme stanoviska klubů HOS, protože od nich očekáváme nejaktivnější práci.

1/ Projekt svéprávné obce. Materiály dodá Jan Stern. /Měl by se poslat zároveň s tímto návrhem programu všem pozvaným/.

2/ Podnět a podpora vzniku diskusních klubů HOS.

3/ HOS bude podporovat nápravu dosud přehlížených, zděděných problémů:
a/ Důsledně žádat odsouzení - zveřelou - armád Varšavské smlouvy z roku 1968 za vlastizrady a porušování míru.
b/ Tlačit na očistu všech sfér našeho života od zkompromitovaných lidí./Starých struktur, nomenklaturních kádru/.
c/ Žádat informace o využívání zákonného opatření předsednictva FS, o odvolání ředitelů ministry resortu.
d/ Příslušníci, agenti konfidenti Stb musí odejít ze státní služby, zákonodárných a dalších institucí.
e/ Podpora "Třetího odboje", především vzhledem ke stáří politických vězňů z padesátých let. K mimosoudní rehabilitaci by se měli použít i prostředky, které neprávem byli protagonisté komunistického režimu.
f/ Náprava křivd - majetkových i dalších - by se měla začít rokem 1948, v případě vrácení pudy v roce 1946.

4/ HOS bude podporovat nápravu problémů polistopadových:

a/ Odchod zkompromitovaných politiků /např. budováním komunistického režimu, neplněním slibů apod./ z veřejného života.
b/ Tvrdě vyžadovat odebrání neprávem nabytého majetku protagonistům komunistického režimu, jakož i jejich parazitům, a snížení všech jejich důchodů na celostátní průměr.
c/ HOS je zastáncem praktického lidství a odporcem všech teorií, které člověka ponižují. Proto budeme upozorňovat na všechny projevy tuposti, lhostejnosti /např. na projevy - rasismu, antisemitismu, sovínismu/, na násilí s těmito projevy spojeným, budeme i proti jakémukoli jinému narušování lidských a občanských práv.
d/ Kritika kryptokomunistické politiky a staré organizační struktury odborových svazů.
e/ Vystoupit proti skryté i otevřené cenzuře a případné centrální manipulaci s ní. /Zaměřovat pravdivé informace z údajného strchu o stabilitu státu je nejen pokrytectví, ale též cenzura. Ploškáda jiných osob a názorů, než oficiálních představitelů a jimi prosazovaných názorů se také nedá nazvat jinak, než cenzurou./
f/ Postavit se za vznik a působení nevládních, nezávislých a dalších rozhlasových a televizních stanic.
g/ Prosadit nový, demokratičtější volební zákon. Možnost kandidatury nezávislých kandidátů, volba osobností z různých stran a pod.

5/ Podpořit neoficiální - alternativní, nekomerční kulturu, a obranu proti násilné komercializaci kultury.

6/ Podpořit myšlenku o "Evropské federaci".

Při prosazování našich požadavků úzce spolupracovat s KPVČs, KAN apod., s demokratickými stranami. Je třeba zvážit všechny formy prosazování našich požadavků a do programu zařadit všechny, na kterých se domluvíme.

Všechny tyto body, jejich pořadí, obsah a formulace nevyjadřují žádné konečné stanovisko, ale budou předmětem diskuse

HOS A OF

Jak je známo, celostátní setkání členů HOS 1.12. 1990 v Praze rozhodlo velkou většinou o tom, že budeme i nadále působit v rámci OF, i když si zachováme svou samostatnost a svébytnost. Jako spoluzakladatele OF v centru i místech stalo se naše hnutí od počátku kolektivním členem Fóra podobně jako několik dalších menších stran a hnutí. Z tohoto titulu jsme byli i členy tzv. Klubu pol. stran a hnutí OF a podle dosavadních stanov OF jsme měli i nárok na jedno místo v nejvyšším orgánu OF - republikovém sněmu, a to s hlasem rozhodujícím.

Rozhodnutím sněmu Občanského fóra 12. a 13. ledna 1991 se však náš vztah k Fóru zásadně změnil. Sněm totiž rozhodl, že se dosavadní OF, kterému voliči dali důvěru v parlamentních i komunálních volbách, stane vyhraněnou politickou stranou s exkluzivním členstvím, t.j. vylučným členstvím. Jinými slovy, s klubem stran a hnutí se již v nové projektované straně nepočítá - HOS, KAN, ODA nebo Rattěkova Sociální demokracie ztratí v OF své kolektivní členství a s ním i svůj hlas na sněmu. A nejen to, v zásadách nové struktury OF, které byly přijaty 13. ledna se praví, že členem OF nesmí být občan, který je členem jiné politické strany nebo hnutí. Tzn., že je-li někdo členem HOS, nesmí být do nové strany přijat.

Náš zástupce na sněmu OF Jan Stern v rozpravě navrhl, aby účast stran a hnutí, která byla OF dosud prospěšná /což se výrazně projevílo v komunálních volbách/ byla až do nových parlamentních voleb zachována. Navrhl rovněž, aby byla z principu nového uspořádání Fóra vypuštěna pasáž, která znemožňuje členu HOS být zároveň rovnoprávným členem OF. Tento návrh, i když byl přijat částí sněmu se sympatiemi, nezískal potřebnou většinu.